

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudkyně Mgr. Jiřiny Hronkové a JUDr. Jarmily Růžkové ve věci

žalobkyně: M■■■■ K■■■■, narozená dne ■■■■
bytem ■■■■ ■■■■
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Vávrou
sídlem Moskevská 66, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovaným: 1. J■■■■ K■■■■, narozený dne ■■■■
bytem ■■■■ ■■■■

2. L■■■■ K■■■■, narozená dne ■■■■
bytem ■■■■ ■■■■

oba zastoupeni advokátem JUDr. Václavem Krondlem
sídlem Jiráskova 2, 360 01 Karlovy Vary

o vrácení daru - nemovitosti a určení vlastnictví

o odvolání zástupce žalobkyně proti usnesení Okresního soudu Karlovy Vary ze dne 3. 5. 2019, č. j. 9 C 161/2013-533

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že advokátu JUDr. Ladislavu Vávrovi, sídlem Moskevská 66, Karlovy Vary, se přiznává na náhradě nákladů řízení částka 282 860 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně rozhodl o přiznání odměny soudem určeného advokáta žalobkyni za 44 úkonů právní pomoci s tím, že odměna byla stanovena částkou 3 100 Kč, snížena o 20 % za každý úkon právní pomoci s odkazem na ust. § 6, § 7 bodu 5, § 9 odst. 4, § 11 a § 12a vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to společně s náhradou hotových výdajů za 40 úkonů právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále náhradu jízdného v částce 1 169 Kč a náhradu za promeškaný čas 600 Kč, včetně DPH 25 806,69 Kč, tj. celkem částku ve výši 148 695,69 Kč.
2. Proti tomuto usnesení podal ustanovený advokát JUDr. Ladislav Vávra v zákonné lhůtě odvolání. V něm namíтал nesprávnost závěru soudu prvního stupně, pokud odměnu určeného advokáta odůvodnil tím, že soud vychází z tarifní hodnoty 3 100 Kč za úkon snížený o 20 % dle § 12a vyhlášky č. 177/1996 Sb. tak jak je vyčíslil Krajský soud v Plzni v rozhodnutí ze dne 12. 3. 2019, č. j. 56 Co 6/2019-463 o přiznání odměny právního zástupce žalovaných JUDr. Václava Krondla, nelze proto v jednom řízení přiznávat dvěma soudem stanoveným zástupcům účastníků odměnu vycházející z rozdílné výše tarifních hodnot. Samotná skutečnost, že Krajský soud v Plzni přiznal zástupci žalovaných JUDr. Václavu Krondlovi odměnu ve výši 2 480 Kč za každý úkon právní služby, nemůže být kritériem pro posouzení nároku na odměnu advokáta určeného žalobkyni. Jediným kritériem totiž může být zákonná úprava a judikatura k dané problematice se vztahující a zde soud pochybil, pokud se nezabýval argumentací uvedenou již v návrhu na přiznání odměny.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

S odkazem na závěry Nejvyššího soudu vyjádřené ve svém rozhodnutí ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 33 Odo 238/2001, dovedil, že v tomto konkrétním případě je určení práva penězi ocenitelné, hodnota nemovitostí, ke kterým se žalobkyně domáhá určení svého vlastnického práva, vyplývá mj. ze skutkových tvrzení účastníků, vyjádřených v návrhu dohody o narovnání. Hodnota samotných nemovitostí je proto zcela jistě v řádu několika milionů Kč, což vyplývá nejen z tvrzení účastníků v průběhu dosavadního řízení, ale i z odůvodnění rozsudku odvolacího soudu. Výše odměny advokáta určeného soudem je omezena dle § 12 advokátního tarifu na 5 000 Kč za úkon právní služby. Odměnu určeného advokáta v této výši přiznal Okresní soud v Karlových Varech ve zcela srovnatelné věci. Soud prvního stupně se nezabýval argumentací uvedenou v návrhu na přiznání odměny, tedy, že není pochyb o tom, že v nyní projednávaném případě je předmětem řízení věc, která je penězi ocenitelná. Na určení odměny zástupce žalovaného se tedy primárně použije § 8 odst. 1 advokátního tarifu, přičemž z § 9 odst. 3 advokátního tarifu jednoznačně vyplývá, že částka 35 000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech určení neplatnosti právního úkonu, jen pokud předmětem tohoto úkonu je věc nebo plnění penězi neocenitelné. Pokud je předmětem právního úkonu věc penězi ocenitelná, pak se tato částka za tarifní hodnotu nepovažuje. Je tedy třeba v každém konkrétním případě zkoumat, zda lze předmět právního úkonu ocenit a v závislosti na tom stanovit i výši náhrady nákladů. V této souvislosti odkazoval na nález ústavního soudu II. ÚS 538/10-1 a dále na nález Ústavního soudu IV. ÚS 2688/15 ze dne 19. 12. 2017. Navrhl proto, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně změnil tak, že přizná soudem určenému advokátovi odměnu ve výši 233 769 Kč + 21 % DPH ve výši 49 091 Kč, a to za 44 úkonů právní služby po 5 000 Kč, 40 x režijní paušál po 300 Kč, promeškaný čas 5. 3. 2019 Karlovy Vary – Plzeň a zpět 6 půlhodin, celkem 600 Kč a cestovní náhrady dne 5. 3. 2019 Karlovy Vary – Plzeň a zpět ve výši 1 169 Kč. Dále požadoval, aby odvolací soud rozhodl, že o nákladech vzniklých ustanovenému advokátovi v souvislosti s podáním odvolání rozhodne soud prvního stupně a bude přitom vycházet z toho, že tarifní hodnotou odvolání je částka, které se ustanovený advokát na své odměnu domohl navíc oproti rozhodnutí soudu prvního stupně.

3. Vyjádření k odvolání podáno nebylo.
4. Odvolací soud z podnětu odvolání ustanoveného zástupce přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle § 212, § 212a o. s. ř. a aniž by ve věci nařizoval odvolací jednání, jak mu to umožňuje ust. § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř., dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Podle § 140 odst. 2 o. s. ř. byl-li ustanoven účastníku zástupcem nebo opatrovníkem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popř. též náhradu za DPH, stát; při určení náhrady hotových výdajů a odměny za zastupování se postupuje podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně a náhradu za DPH soud určí z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem.
6. V posuzované věci odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že usnesením ze dne 3. 8. 2016, č. j. 9 C 161/2013-146, byl žalobkyni ustanoven jako právní zástupce k zastupování ve věci JUDr. Ladislav Vávra, advokát AK v Karlových Varech, Moskevská 66, a to dle § 30 odst. 1 občanského soudního řádu, když žalobkyně byla osvobozena od placení soudních poplatků.
7. K přezkumu v odvolacím řízení byla předestřena otázka, z jaké tarifní hodnoty vycházet v projednávané věci – v řízení o vrácení daru – nemovitostí a určení vlastnictví – zda z tarifní hodnoty upravené v § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. z hodnoty výše peněžitého plnění nebo ceny věci či práva v době započetí úkonu právní služby či z tarifní hodnoty předvídané v ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. jež dopadá na případy, kdy hodnotu věci nebo práva nelze vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, respektive jde-li tu u takovýchto žalob o právní vztah k nemovité věci.
8. V obecné rovině lze konstatovat, že tato problematika je ustáleně (dlouhodobě) a jednoznačně shodně vykládána z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu a Ústavního soudu v tom smyslu, že

v poměrech sporu o určení vlastnického práva je primárně nutné vycházet z § 8 odst. 1 advokátního tarifu, podle kterého není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu cena věci v době započetí úkonu právní služby. Teprve tehdy, nelze-li hodnotu věci vyjádřit v penězích, nebo lze ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, je nezbytné za tarifní hodnotu věci považovat fixní tarifní hodnotu podle § 9 advokátního tarifu. Hodnotu věci nebo práva nelze vyjádřit v penězích nebo ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, jestliže například z obsahu spisu není zřejmý žádný právně relevantní podklad týkající se hodnoty nemovitosti a zjišťování hodnoty věci by znamenalo prodloužení sporu ve vazbě na neúčelné náklady, jež by se musely vynaložit v souvislosti s odborným posouzením skutečností rozhodných pro zjištění hodnoty (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3509/15, 28 Cdo 802/15, 28 Cdo 1302/2015, 28 Cdo 1665/2015, 32 Cdo 1245/2017, 32 Cdo 3359/2017). Pouze pro určení výše nákladů řízení, soud dokazování ke zjištění ceny věci neprovádí (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 1492/2016).

9. Uvedené právní závěry jsou potvrzeny i rozsáhlou konstantní nálezovou judikaturou Ústavního soud (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 1332/7, II. ÚS 2811/08, II. ÚS 538/10, IV. ÚS 2688/15).
10. Shora citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu stojí jednoznačně na závěru, že je-li předmětem řízení nemovitá věc (shodně lze vztáhnout i na určovací žalobu k nemovité věci), jedná se bezesporu o řízení ve vztahu k věci penězi ocenitelné.
11. Při promítnutí popsáných judikатурních stanovisek do projednávané věci lze uzavřít, že při vyčíslení náhrady nákladů za právní zastoupení nelze vycházet z tarifní hodnoty podle § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., z níž vyšel soud prvního stupně, ale protože hodnota nemovitostí, které jsou předmětem sporu je dle tvrzení účastníků i odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu v řádech několika milionů je na místě, aby výše odměny advokáta určeného soudem byla stanovena dle § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. s tím, že výše odměny je limitována ust. § 12a odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. proto výše odměny za každý jednotlivý úkon učiněný zástupcem žalobkyně představuje částku 5 000 Kč.
12. Ustanovený advokát doložil jednotlivé právní úkony, které v průběhu dlouhodobého řízení, které probíhalo po dobu 6-ti let učinil, ostatně soud prvního stupně počet úkonů akceptoval, proto ustanovenému advokátovi náleží za 44 úkonů právní pomoci odměna po 5 000 Kč, tedy částka 220 000 Kč, dle § 12a odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada hotových výdajů za 40 úkonů právní služby po 300 Kč ve výši 12 000 Kč dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále náhrada za promeškaný čas u jednání soudu dne 5. 3. 2019 ve výši 6 půlhodin, celkem 600 Kč, dle § 14 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada jízdného Karlovy Vary – Plzeň a zpět ve výši 1 169 Kč dle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a DPH ve výše 49 091 Kč dle § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem tedy náleží ustanovenému zástupci žalobkyně hotové výdaje, odměna za zastupování a DPH ve výši 282 860 Kč.
13. S ohledem na shora uvedené odvolací soud usnesení soudu prvního stupně dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné - § 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

Plzeň 18. června 2019

JUDr. Alena Kryslová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.